

I det här numret möter du de två stora inom svensk golf – Peter Hanson och Henrik Stenson. I mitten killarnas coach, Torsten Hansson.

SPELETS NYCKFULLA NATUR

ISKOTTLAND FÖRBJÖDS invånarna att spela golf mellan år 1457 och 1502. Anledningen var att han som bestämde, James II, tyckte att det skotska folket borde träna krig för att kunna försvara sig mot en engelsk invasion istället för att lägga timme efter timme på att försöka få en boll att flyga långt och rakt.

I svaga stunder tycker jag att det var ett alldeles utmärkt direktiv. En sådan svag stund inföll till exempel när jag spelat Araslövs första hål, på Norra banan. Jag slog en drive i vattnet till höger. Den där pölen var så liten och obetydlig att den skulle ha avdunstat efter två timmar i 28 grader och sol.

Men jag lyckades hitta den.

Det kom en ny svag stund efter det andra hålet. Jag hookade en järnsjuva vänster om green. Att hooken kan bero på att jag inte roterar axlarna, så att den vänstra hamnar under hakan i baksvingen, det förstär jag.

Vad jag inte förstår är hur en kritvit boll bara kan försvinna.

Efter det tredje hålet, där-

emot, kändes James II:s fientliga inställning till detta vackra och finurliga spel, mer obegripligt. Jag hade då övergått till att fundera över om jag trots allt inte skulle anmäla mig till KM hemma på klubben.

Jag drev bollen bestämt över vattnet. Den borrhade sig igenom motvinden, rullade frikostigt på en hård bana och sedan slog jag en wedge till två och en halv meter. Redan efter nästa hål, där utslaget landade i en bunker till höger, var jag återigen inne på James II:s linje: Förbjud skiten!

Man famlar efter förmildrande omständigheter och ljuspunkter. Som att jag faktiskt landade i den *främre* bunkern till höger, inte den korta. På andraslaget, som försvann långt in i skogen, fick jag fantastiskt fin bollkontakt, trots halvpluggat läge.

Men hade det varit tävling, hade jag nog gjort som **Ken Venturi** gjorde 1962 på Colonial: Han gick på 80 slag och var så generad att han medvetet bytte siffror på 17:e och 18:e hålet, för att bli diskvalificerad. Han ville radera

den där rundan ur historien. Jag behövde bara säga till min son att *”den här rundan behöver vi väl inte prata så mycket om efteråt”*.

SPELET KOMMER och går. När man såg **Henrik Stenson** spela golf den gångna sommaren är det ofattbart att han var nere på 230:e plats på världsrankingen och vände.

Under någon timme trodde jag faktiskt att han skulle bli vår förste manlige majorvinnare. Två bogeys och Phil Mickelson kom i vägen.

En som också vet att spelet ger och tar är **Peter Hanson**. Under de månader Henrik Stenson vandrade på golfens skuggsida var det Peter vi trodde på i de stora mästerskapen. Nu är det hans golf som sviktar (till följd av ryggproblem). Oaktat detta: Just nu är Peter och Henrik de två ”stora” i svensk golf. De har vunnit stora tävlingar, spelat i Ryder Cup. **Martin Hardenberger** träffade dem i Lake Nona där de berättade om sin till stora delar gemensamma väg från

amatörlandslag till den absoluta världstoppen. Det blev ett samtal om tider som flytt och de dagar som skall komma.

NÅGRA DAGAR senare spelar jag 9 hål med **Göran Tyrsing** på Ringenäs. Han visar hur man ska kasta en säck potatis. Den rörelsen säger en del om hur man ska svinga en golfklubba.

En säck ska liksom kastas med en roterande axelrörelse.

När **Michael Phelps** karriär i bassängen var över fastnade han för golf. På sidan 82 i det här numret visar **Hank Haney** hur han förändrat hans sving. Särskilt intresserar mig bilderna längst ned på sidan 85.

Det är förmodligen fler än jag som behöver få ordning på det där. Får vi det, då blir den här hösten riktigt rolig!

TOMMY JEPSSON
CHEFREDAKTÖR
GOLF DIGEST